

Jsme lidmi, kteří mění kulturu?

Matt Bird

V západním chápání spočívá jádro křesťanství v individuální víře a v přivádění ostatních lidí k této víře. Stojíme tedy před výzvou uvést tuto osobní víru do běžného každodenního života. Lidé často říkají, že křesťanství a církve jsou dnes irelevantní – ne kvůli tomu, co děláme na svých shromážděních, ale kvůli tomu, jak se to netýká života normálního člověka. Věřím, že Bůh vyzývá církve na Západě k “odprivatizování” víry – tedy k navrácení naší vnitřní víry, na sebe soustředěné a rozmazlené, zpět do veřejného prostoru. Pak budeme moci objevit skutečné aspekty víry, uvidíme, jak jedná a působí uvnitř společnosti, v jejím životě. Možná budeme překvapeni, zjistíme-li, jak mnoho z naší víry je nefunkční a stalo se pouhým náboženstvím.

Zápasíme o to, jak integrovat svou víru do naší práce?

Y Přejeme si, abychom mohli trávit více kvalitního času doma, s těmi, na kterých nám nejvíce záleží?

Y Máme touhu a skutečnou ochotu být více zapojeni do života komunity v našem sousedství, v naší obci?

Y Snažíme se udržet rovnováhu mezi tím, co po nás chce církve a očekáváními, které na nás klade “necírkevní” zbytek našeho života?

Je-li vaše odpověď na jednu či více těchto otázek “ano”, pak věřím, že následující myšlenky mohou napomoci při odprivatizování vaší víry ve vztahu k domovu a rodině, sousedství a obci, povolání a církvi.

Domov

Nakreslíme-li koláč, jehož jednotlivé dílky ukrojíme podle toho, kolik času trávíme ve čtyřech základních sférách svého života – domov, bydliště, pracoviště a církve – budeme pravděpodobně překvapeni, jak mnoho času trávíme doma a jak málo je přítom naše víra v akci právě tam. Co má naše víra společného se zahradničením, domácím rozpočtem, úpravou a výzdobou bytu, pohostinností, sexualitou, tříděním odpadu a přátelstvím se sousedy? Naše domácnost – tedy domov a ti, kdo v něm s námi přebývají, naše rodina - má neobyčejný význam, neboť je stavebním kamenem a mikrokosmem celé společnosti. Bible říká, že ti, kdo nejprve prokáží, že jsou s to úspěšně vést svůj dům, jsou pak schopni ucházet se o vedení církve a společnosti. “Má dobře vést svou rodinu a mít děti poslušné a počestné. Nedovede-li někdo vést svou rodinu, jak se bude starat o církve Boží?” (1Tim 3:4-5). Naše domácnost je prototypem společnosti – naučíme-li se zde žít svou vírou, budeme schopni odprivatizovat ji i ve vztahu k okolnímu světu – k lidem v sousedství, ve své obci či městě.

Obec

Jako následovníci Ježíše věříme ve společenství. Ovšem řekne-li se společenství, představíme si na prvním místě především církve, tedy společenství, kterému se těšíme v neděli. A co to společenství, v jehož středu žijeme celý týden, naše bydliště a lidi v okolí, v sousedství, v domě, ve vsi kolem? Základem křesťanství je Vtělení. Miluji jeden z anglických překladů, který říká o Mesiášově příchodu: “Slovo se stalo tělem a krví a stalo se jedním z nás, naším sousedem” (Jan 1:14). Jako Ježíšovi učedníci máme také my “vtělovat” evangelium prostřednictvím toho, jak žijeme ve svém okolí.

Na seminářích, které vedu, rozdělím někdy lidi do skupin a žádám je, aby ke každému písmenu abecedy od A do Z přiřadili nápad, jak naplnit naše poslání právě v tom místě, kde žijeme. Například “Š” jako škola: napište místní škole a nabídněte ji spolupráci, nebo “Č” jako

čistá ulice – což takhle dát dohromady skupinku sousedů a uklidit skládku na rohu či zarostlý plácek mezi domy? Míváme sklon naše velké nápady odkládat na zítřek. Proč tentokrát nezačít už dnes a nerozhodnout se věnovat alespoň hodinu týdně našemu nejbližšímu okolí, sousedství a obci?

Práce

Práce pohltí průměrně 50% našeho času, kdy jsme vzhůru. Můžeme si dovolit něco, co pohlcuje tolik našeho času a sil, redukovat na pouhý prostředek, jak získat obživu a míjet tak mnohem smysluplnější důvod, proč tam chodit?

Navštívil jsem jednu konferenci, kde byli představeni manželé, kteří se právě vzdali svého povolání jako obchodník a lékařka, aby se stali misionáři. Jejich příběh byl vzrušující, když však odešli z pódia, řečník, který je uváděl, vyzval posluchače, zda také je Bůh nevolá “do křesťanské práce na plný úvazek”. Jaké nepochopení! Vždyť my všichni přece jsme služebníci na plno! Bible říká: “Cokoliv děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu, s vědomím, že jako odměnu dostanete podíl na Jeho Království” (*Kol 3:23*).

Slovo ‘sekulární’ bychom měli vymazat ze svého slovníku, neboť veškerá práce, kterou konáme, může a má být posvěcena naším postojem k ní. Práce je stejně tak službou Bohu jako zpěv chval a my můžeme být na svém pracovišti Bohu stejně blízko, jako jsme při shromáždění ve sboru. Není-li tomu tak, pak jsme svou vírou zprivatizovali. Práce a víra jsou určeny k tomu, aby fungovaly ruku v ruce. Jaký postoj potřebujeme změnit, aby se tento Boží záměr v našem životě naplnil?

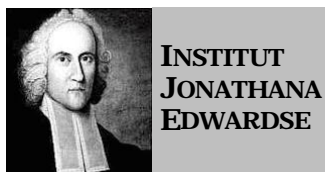
Církev

Budeme-li “v Kristu” 24 hodin denně a 7 dní v týdnu a ne jen tehdy, když máme “ztišení”, jsme “na skupince” či “ve sboru”, pak to bude mít dalekosáhlé důsledky. Úkolem sboru a jeho vedoucích je “připravit Boží lid pro dílo služby ... pro budování těla Kristova” (*Ef 4:12*). Často však míváme pocit, že shromáždění je tady proto, aby pastor či kněz měl kam “chodit do práce”. Bible jasně říká, že úkolem vedoucích v církvi není udělat všechno sami, ale spíše pomoci lidem, aby onu potřebnou práci udělali oni sami – jako Boží nástroje – tam, kde žijí, bydlí, pracují.

Ježíšův slib ‘Zbuduji svou církev’ se netýká organizování denominací či staveb kostelů, dokonce ani našich shromáždění. On mluvil o živých lidech jako o podmaňující moci, která promění celou společnost.

Uplatníme-li svou víru ve svém domácím životě, ve vztazích k sousedům a obci, v níž žijeme, na svých pracovištích stejně jako ve svých sborech, staneme se těmi, kdo mění kulturu. Kultura je sumou lidských přesvědčení, způsobů, zvyků, postojů a hodnot. Proto “Království Boží”, které Ježíš přinesl na zem, je vlastně kulturou nebes – je tedy sumou božských přesvědčení, způsobů, zvyků, postojů a hodnot (*Mar 1:15*). Ježíš nás také vyzval, abychom “činili učedníky ze všech národů”, čili proměňovali každou kulturní skupinu k podobě oné kultury nebes. (*Mat 28:19*). Následujme tedy Ježíše a buďme lidmi, kteří mění kulturu!

Publikováno pod názvem “Culture changers” v *Conservative Christian Fellowship Magazine*, <http://www.ccfwebsite.com/>

Vydal Institut Jonathana Edwardse pro studijní potřebu. Dokument lze volně šířit a kopírovat. Text není možno upravovat či dále publikovat za účelem dosažení zisku bez souhlasu vydavatele. Bližší informace: joned@email.cz © IJE, Ostrava, říjen 2007